

Életrend, szolgálat és az egység megvalósítása, az aszt...

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: January 23, 2020, 4:50 pm

Dönes Albert Az egyetemes ember egyik legalapvetőbb megnyilvánulása lesz az alábbiakban, és pedig arról, hogy mit tehet az ember annak érdekében, hogy az univerzális szellemmel kapcsolatban fenntartsa és ezzel egységben tudjon létezni. Persze az, hogy mit tehet az ember mit tesz ennek érdekében, felszárre hozza a problémát, nevezetesen azt, hogy mit tehet az ember nem teszi az ember hogy ez helyett mi mást tesz. A lezárt-kelt asztrológiai értelmezések a hatos ház a munka és a betegségek letterletnek nevezik, ami igaz is, azonban számos metafizikai elzmozony van ennek és az egész hatos ház értelmezési tartományja sokkal szélesebb, tájgabb, minthogy kimerülne a munkában és a betegségben. Érdekes az, hogy a létezőst lezárt-tve, lefokozva látszó és megölő ember számára tánylegesen nem jelent többet e ház, mint betegség vagy munka s még vagy ide a spekulációt is, később ki fog derülni, miért. Spekuláció, munka, betegség.

Amennyiben az lenne az első benyomásunk, hogy a hatos ház a tettek háza, mivel itt kiemelt fontossággal van felruházva a tett, mintegy elutóbe van helyezve, tudnunk kell, hogy izolált tett, amely magáigitt nincs valamilyen gondolat és amely magáigitt nincsen valamilyen szándék, nem létezik. Ilyen értelemben a hatos ház nemcsak a tettek háza, hanem a szándék és a gondolat is, sőt vögsz értelmezésben éppen hogy a gondolat, a szándék és a tett egységének a háza, amit egy szemöly megvalósít.

A szemölyről egyébként itt is úgy beszélhetünk, mint metafizikailag primordiális lényről és lényegről és azért mondom azt, hogy itt is, mert háza, letterletetek esetében a szemöly szintén úgy foglal helyet, mint aki az egész megalapozója és akin az egész további alapszik. Persze, hogy ezt úgy elfogadhassuk, a szemölyt, mint olyant meg kell tisztátanunk az összes rátapadt tövkapzettül, fogalomtúl, amelyek a ltkorrupció elrehaladtával elfedtek, elborították igazi értelmét nemcsak, mint szándék, hanem azt ezt megtestesítő emberi lénynek is. Láthatjuk, hogy egyre több metafizikai átvilágítás igénylő szándék fel-tett, szándék, gondolat, szemöly, lény, lényeg, ltkorrupció, alapé-, máris ott tartunk tehát, hogy ennek a háznak egyik alaprendeltetését, a gondolatok univerzális szellem szerinti rendezését megkezdte. Vagy ide elzmozony a ltkorrupció, amely jelentésének feltárása nélkül egy tapodtat sem fogunk elöbbre jutni. -

Vagyis annak megértése nélkül, hogy a történeti ember, és itt beleérttem saját magunkat is, a gondolatnak, szándék és tettnek sajátosan szándékot állapotban, megomlott egységi állapotban, amelyből zavar, sőt töttség, betegség, értelmetlenség számára folyamatosan és itt van az a hely, ahol a hatos ház lényegét abban ragadhatjuk meg, hogy ez az az letterlet, ahol az előbb említett egységben helyre kell állítanunk, vagyis a szándékotból kilöve

realizálnunk kell az egységet. Aki azt gondolja, hogy mindez Á-gy, ahogy van, jÁ³ van, soha nem volt másként, mindez, amiben Á¹/₄nk Á³s ami bennÁ¹/₄nk Á¹, nem májs, mint maga a fejlődés, nem Árt, ha kissé Á³tvizsgálja magában Á³s maga kÁ¹/₄l az Á³llapotokat, mert abban ugyan igaza van, hogy az egyetemes lÁ³tezÁ³s teljes egÁ³szÁ³ben Á³s Á³llandÁ³an jelen van Á³s jelen van a legfelsőbb idill Á³llapota is, de amit realizáltunk, helyesen mondva, amit derealizáltunk, azt nem nevezhetjük fejlődésnek Á³s nem Á³lláthatjuk, hogy az mindig is Á³gy volt, van Á³s lesz. Maga a lÁ³tkorrupciÁ³ lÁ³trejÁ³ttÁ³vel kapcsolatban tÁ³bb formát Á³lltÁ³tt magyarízat, Á³rtelmezÁ³s van Á³s ez a tÁ³ma talán egy egÁ³sz kÁ¹/₄lÁ³n elÁ³madÁ³st vagy má³g inkább egy elÁ³madÁ³s-sorozatot igényelne, itt azonban csak azokat a vonatkozÁ³sait emelem ki a lÁ³tkorrupciÁ³nak, ami a hatos ház kifejtése igényel. ElÁ³ggÁ³ benne vagyunk a pá³cban, mert a hatos ház kifejtése Á³ppen hogy az egÁ³sz lÁ³tkorrupciÁ³ problematikájÁ³t aktuálissÁ³ teszi, beleértve a korrupciÁ³ keletkezésÁ³re vonatkozÁ³ metafizikai alap gondolatokat is.

Azt mondom, hogy jÁ³ megÁ³rtsÁ³ az Á³letrend, szolgálat Á³s egységmegvalósÁ³s-tÁ³s lÁ³nyegÁ³t a hatos ház kapcsolatban, elÁ³szÁ³r koncentrá³ljunk Á³berén a lÁ³tkorrupciÁ³ tÁ³nyÁ³nek Á³tvilÁ³gÁ³-tÁ³sÁ³ra. Emléttém már Á³s most csak ismétlem, hogy ennek a szÁ³m-tÁ³sbÁ³l valÁ³ kÁ³nyelmÁ³ kihagyÁ³sa a lÁ³nyeg mellett valÁ³ Á³res elÁ³-klÁ³st vonja maga utÁ³n. Nem arrÁ³ van szÁ³, hogy folyamatos, pszichológiai vagy vallásos Á³rtelemben vett bÁ³ntudatban kell Á³lnÁ³nk, lehet Á³leg permanens fÁ³lelemben, valami Á³rthetetlen, homályos zavartÁ³ megszÁ³lltan, hanem arrÁ³, hogy megszokott Á³letÁ³nk minden mozzanatÁ³ban, ami már fel sem tÁ³nik nekÁ³nk, ott vannak valamilyen formában, alakzatban az Á³skorrupciÁ³ nyomai. E nyomokat nem Á³gy kell Á³rteni, mint valami keményebb tÁ³rgy pusztá lenyomatÁ³t egy puhább kÁ³zegben, hanem Á³gy, mint aktá³-v, hatÁ³sukat jelenleg is kifejtő egységmegvalósítási zavarokat az ember Á³sszes lÁ³tezÁ³si nÁ³-vÁ³in, a szellemben Á³gy, mint a lÁ³lekben Á³s a testben. Hogy honnan ered mindez? Minden megbá³-zhatÁ³ metafizikai gondolkozÁ³, akik az emberiségg egyetemes szellemi hagyományÁ³ merÁ³-tettek, megegyezik abban, hogy a korrupciÁ³ eredetét a kezdetek kezdetére kell tenni Á³s itt most csak Hamvas Béla Mária Szótrájára há³-vatkozunk, amelyből egy Á³rtelmÁ³en vilÁ³gossÁ³ vÁ³lik, hogy a lÁ³tezÁ³snek a legmÁ³lyebb pontjÁ³n, vagyis az Á³sszes megnyÁ³-lvÁ³nulÁ³s forrás helyén van a lÁ³trontÁ³s forrás is.

TÁ³bb kÁ³p van, amely ennek a korrupciÁ³nak a keletkezésÁ³ot tÁ³rja elÁ³nk, pÁ³ldÁ³ul, hogy kezdetben a teremtés mellett volt egy egyetlen sÁ³ttÁ³ pont, amellyel a teremtés azonos-totta magát, de van egy olyan is, hogy eredetileg az ember, aki mikrotheozsá³nt a teremtett vilÁ³g ura volt, megkÁ³-vÁ³nta az Istentől azt a kÁ³pessÁ³get, hogy a sÁ³ttÁ³ot erÁ³ket szeretettÁ³ alak-tsa Á³t Á³s megkÁ³-sÁ³relte ezt a má³veletet vÁ³grehajtani. A sÁ³ttÁ³ot erÁ³ket azonban nem bá³-rta Á³talak-tani szeretettÁ³ Á³s az embert a sÁ³ttÁ³ot erÁ³ket elbor-tottÁ³k Á³s a má³lybe rá³ntottÁ³k. Az ember Á³-gy lezuhant eredeti lÁ³tezÁ³si Á³llapotÁ³bÁ³l Á³s zuhanÁ³sa kÁ³zben magÁ³val rá³ntotta az egÁ³sz természetet. Mindkét kÁ³p, de fÁ³leg az utÁ³bbi elÁ³ggÁ³ szemléletes ahhoz, hogy a korrupciÁ³ keletkezésÁ³re Á³mul, má³ginkább jelenlétre Á³mul tÁ³jÁ³koztasson bennÁ³nk. Mindezt csak az Á³rt mondom, hogyha valakit nagyon Á³rdekel, hogy az annyit emlegetett korrupciÁ³ hogyan Á³s mikor keletkezett, vÁ³laszokat ugyan talál a metafizikai irodalomban, de mindenképp azt fogja találni, hogy itt nem a kronológia vagy a keletkezésÁ³si kÁ³lmÁ³nyek a legfontosabbak, hanem a lÁ³ot alapjaiban jelenlétre sÁ³ttÁ³ pont, vagy rÁ³sz, amit korrupciÁ³nak nevezünk.

Ami Á³rt ennyit fejtegettem a korrupciÁ³t, mindezt az Á³rt tettem, hogy vÁ³gre rá³ tudjak tÁ³rti a hatos ház rendeltetésÁ³re, vagyis az ember feladatÁ³ra, amit a hatos ház jelez.

A hatos ház vÁ³gsÁ³ Á³rtelmÁ³ben Á³gy hatÁ³roznÁ³m meg, hogy ez az Á³letterÁ³let, amely a személy szakra³lis szolgálatÁ³t jelenti, a szakra³lis szolgálatÁ³ot, amely Á³lta a személy a mindennapi Á³letet Á³sszekÁ³ti az egyetemes lÁ³tezÁ³ssel Á³s annak Á³rÁ³k rendjÁ³vel, megvalósÁ³-tva ezÁ³lta az Á³rtelmet, az idillt Á³s a tulajdonkÁ³ppeni hiteles egységet. Ahol ma

jelenleg tartunk, ott nemcsak azt kell figyelembe venni, hogy az Őrtelmetlen, zilált, szötesű Ős dőhűngű hajsza, amit az emberiség csinál, egyre szélesebb körben terjed el, hanem arra is kell figyelni, hogy magának ennek a romboló tevékenységnek az intenzitása, tehát nemcsak elterjedése, fokozódik, hanem. Miből következik ez? Ha azt mondom, hogy abból a mentalitásból ered mindez, amivel az ember töves fogalmakra építi a látezésben való teendőt, akkor még nem Őrnem el a végső ájtvilág-tájs. Nem Őrnem el, mivel a végső ájtvilág-tájsa ennek a mentális magatartáson is tölmutat Ős erre a kösűbbiekben törek rá.

Előbb még szembe kell néznünk mindazzal a tettszerű, gondolatszerű megnyilvánulással, amit az ember gyakorol, a szűban, mint olyanban levő zavarokról is beszélve, melyek a korrupció nemhogy feloldanak, hanem Őppen a felmorzsolás felé vezetnek. A hatos ház a szű, a gondolat megvalósításának háza is, Őgy aki azt mondja, hogy itt ez az a hely, ahol az elmélet gyakorlatba áltetjük, igazán lehet adni neki. Persze, hogy milyen az az elmélet, szellemi tartalmait illetően, amely a gyakorlatba áltetése végre, mindig is megvizsgálandó. Alapörtelmezésként azt mondtam, hogy a hatos házban tevékenység által az ember Ősszekíti mindennapi Őletét az egyetemes lőttel. Ezt az alapállást fenntartom Ős ha máj igen, akkor májris fontossá válik az, hogy az egyetemes lőtről valamiféle ismerete legyen az embernek, amennyiben mindennapi Őletét, tetteit, gondolatait, szavait Őssze akarja kapcsolni, egyesíteni akarja ezzel. Ez lenne az, amit orientációnak, helyesebben univerzális orientációnak nevezünk, ez az egyetemes lőtezésről való hiteles tudás megszerzése. A hatos házban a kultusz háza is nevezik, vagyis máj olyan rendelkezésre álló szellemi gyakorlatok mindennapos elvégzését, amelyek háhangolják az embert az univerzális szellemre. Amennyiben a szellemet kihagyjuk a folyamatból, akkor keletkezik az, hogy a kultusz háza megmaradnak ugyan, de a lőnyeg hiányzik belőle, Őres, Őrtelmetlen, sőt Őt aktusá válik. Amennyiben ugyanez a tövedés következik be az egyetemes tájkozásból, az univerzális orientáció illetően, akkor jelentkezik az, hogy ez a tulajdonképpen megismerési folyamat egy töves alapokon nyugvó kutatási tönykedés csőkevényesedik, amelyeknek Őgynevezett eredményéből az ember még nagyobb tövedésből állapotaiba Őrkezik el. Mondanom sem kell, hogy itt a tudományos, még inkább szcientifista hozzáállásról, azaz nem-hozzáállásról beszélünk, ahogy az említett viszonyulnak a hiteles lőtezés alapismereteihez. Az embernek, mint tudatra Őbredt anyagra, mint nagy, fölig automatikus, fölig akarattal rendelkező biomechanizmusról szóló tan-tájsai bűven elegendőek ahhoz, hogy senki se vegye komolyan, még az sem, aki igen nagy hōvvel beszél róla, mivel nem tud májst mondani. Tudomány lehet helytálló, amőg a maga alapján nyugvó technikai világot tartja, lehet helytálló, amőg az ember bizonyos fizikálisabb, vagy bio-fizikálisabb vonatkozásairól ad számot, ellenben az egősz embert csak tudományosan megörteni nem lehet, mert az egősz emberi lőny kimondottan-kimondhatatlanul tölő a tudomány határain. A hatos házhoz tartozó egyik tövkőzetet májris lepleztük, nevezetesen azt a komolytalan magatartást, hogy azokkal a tudományos kutatásokkal Ős eszközzel, amelyekkel az ember Ős világa Őgynevezett titkait tájrik fel manapság, még akkor sem fogunk semmi lőnyegeset megtudni, ha az ezzel kapcsolatos eredmény-beszámolókat könyvtár-kolosszusokká nűnek. Felhalmozott rőszismeretek halmaza lesz, hajmeresztő következtésekkel, semmi több. Erre rájött az emberiség, köllőnben nem alakult volna ki a pszichológia, aki az embert, mint pszichológiai lőnyt akarta megörteni, kezdetben bőtortalanabban, nehogy a tudomány megaragadjon, tartotta magát ahhoz, hogy a specifikusan kifejtett Ős egyre csak fejlődő emberi agy termeli ki a pszichikus jelenségeket, kösűbb aztán bőtorságot kapott Ős bevetette magát a tudattalan feltárásának kalandjaiba. Itt azonban sajá magamat is ki kell javátanom, mert előbb a tudományról Őgy beszéltem, mint megismerési, tájkozási eszközről, még akkor is, ha töves alapokkal dolgozik, Ős mindezt most azzal helyesbítetem, hogy valójában a tudomány Ős a rőszben abból kinűtt pszichológia is tulajdonképpen nem megismerési eszköz, hanem hatalomgyakorlási eszköz. A

ká/4lÁ¶nbsÁ©g lÁ©nyeges, mert megismerÁ©srÁ¶ul itt má; r szÁ³ nincs, csak arrÁ³l, hogy melyek azok a sÁ©mÁ;k, gondolati alapká©pletek, amelyek praktikÁ;ja folytÁ;n hatalmam alá; tudom vonni hatalmi ambÁ-cíÁ³m tá;rgyÁ;t, legyen az termÁ©szet, ember, bá;rmi, bá;rki. Tulajdonká©ppen korrupt megismerÁ©si erÁ¶feszÁ-tÁ©sek sora, amelyben azt kutatom, hogy amit igazÁ;n megismerni nem tudok, má©gis Á©rdekem, kontrollom, irÁ;nyÁ-tÁ;som alá; tudjam vonni, lehetÁ¶leg Á°gy, hogy maximÁ;lis hasznomra legyen. A dolog, a má;sik ember, a termÁ©szet, bá;r egyiket sem tudtam lÁ©nyegÁ©ben megÁ©rteni, de mivel Á°gy lÁ;tom, hogy lÁ©tem fÁ¼gg ezek lÁ©tÁ©tÁ¶ul, Á°gy kell tennem, hogy mindezek az Á;ltalam maximÁ;lisán kontrollÁ;lhatÁ³ má³don szolgáljanak engemet, vagyis lÁ©tezÁ©semet feltÁ©tlenÁ¼l biztosÁ-tsÁ;jk. Mivel tudom, hacsak nem akarok magamnak is hazudni, hogy egÁ©sz lÁ©nyegÁ©ben nem ismerem sem az embert, sem a dologi vilÁ;got, sem a termÁ©szetet, de Á°gy hiszem- persze tá©vesen - hogy lÁ©temet ezek biztosÁ-tjÁ;jk vagy nem Á©s mivel a nem ismert rÁ©szbe akÁ;r az is beletartozhat, hogy Á©ppen nem az Á©n lÁ©tfenntartÁ;somat szolgáljni akarÁ³ tendenciÁ;jk bá;rnak meg itt, a legjobb az, ha megkeresem azt a kizÁ;rÁ³lagos formulÁ;t, melyet alkalmazvÁ;n feltÁ©tlen szolgálatomra kÁ¶telezhetek embert, termÁ©szetet, bá;rmit. NagyjÁ;bÁ³l ez lenne a hatalmi Á;llÁ;sra valÁ³ helyezkedÁ©s alapgondolkodÁ;sa Á©s alapÁ©rzÁ¼lete, vagyis a tá©vesen Á©rtelmezett megismerÁ©sen keresztÁ¼l, a lefokozott, elÁ©gtelen ismeret Á©s lÁ;tÁ;s sÁ¶tÁ©t Á;llapotaiban kialakulÁ³ hajlam, hogy mindazt, amit nem Á©rtettem meg, lÁ©tem szolgálÁ;latÁ;ra kÁ¶telezzem el. Ez lenne ennek az alaptÁ©vedÁ©snek az egyik má³dosulata. De vannak má;s má³dosulatok is, amikor az ember tovÁ;bbviszi a korrupt gondolatot, anÁ©lkÁ¼l, hogy Á;tvilÁ;gÁ-tnÁ; azt, Á©s felmerÁ¼l benne annak a lehetÁ¶sÁ©ge, hogy a lÁ©tezÁ©sben levÁ¶, Á;ltala lÁ©nyegÁ©ben nem ismert lÁ©tezÁ¶uk esetleg nem-e tartalmazznak olyan tendenciÁ;kat, amelyek nemhogy nem a szolgálÁ;latÁ;ra vannak, hanem egyenesen az Á¶ lÁ©te ellen fordulnak. Arra nem is gondolva, hogy az ilyen Á;tvilÁ;gÁ-tatlan gondolatok elÁ¶szeretettel fogannak meg az elhanyagolt centrÁ;lis vilÁ;glÁ;tÁ;sÁ;jban, imaginÁ;ciÁ³jÁ;jban, kezdi belelÁ;tni ezeket a kÁ©pzel veszÁ©lyeket a vilÁ;gba, termÁ©szetbe, má;s emberbe, má;s emberek nÁ©zeteibe Á;tvetÁ-tve, mindenhovÁ;j, ahovÁ;j csak nÁ©z. Arra, persze, má©g kevÁ©sbÁ© gondol, hogy az emlÁ-tett centrÁ;lis vilÁ;glÁ;tÁ;si hely, az imaginÁ;ciÁ³ nemcsak lÁ;t, hanem teremt is, vagyis az Á;ltala lÁ;tott kÁ©peket megteremti, megvalÁ³sÁ-tja. Akkor meg elmegy megkeresni lÁ©te ellensÁ©geit Á©s meg is talÁ;lja a baktÁ©riumokban, sugÁ;rzÁ;sokban, fÁ¼ben, fÁ;jban, gÁ©nekben, bá;rhol ahol a korrupt keresgetÁ©s hipotetikus mentÁ;lis impulzusa vezÁ©reli. KÁ¶zben persze azt sem veszi Á©szre, hogy bá;r valamikor szolgálÁ;latra akart kÁ©nyszerÁ-teni mindent Á©s mindenkit, most Á¶ lett korrupt imaginÁ;ciÁ³ja beteges rÁ¶geszmÁ©inek kiszolgÁ;lÁ³ja Á©s kiszolgÁ;ltatottja, má©g akkor is ha ezeknek a fixa ideÁ;jknak tudomÁ;nyos rangot tulajdonÁ-t.

MegnÁ©zhetjÁ¼k a tá¶rtÁ©nelem kÁ¶zelmÁ°ltjÁ;jban, hogy a termÁ©szetbÁ¶ul nyert, szÁ;jmunkra nÁ©lkÁ¼lÁ¶zhetetlenek vÁ©lt anyagoknak a kiszipolyozÁ;sa hogyan zajlott le Á©s azt is megnÁ©zhetjÁ¼k, hogy hovÁ;j Á©rkeztÁ¼nk el ma, amikor, ha a termÁ©szet kirablÁ;sÁ;t a globÁ;lis jelzÁ¶vel lÁ;tom el, má;r csak elcsÁ©pelt, kikoptatott szavat mondok. Azt mondja a hagyomÁ;ny, hogy az ember vagy a termÁ©szet apja vagy a termÁ©szet kirablÁ³ja. Az elÁ¶adÁ;s elejÁ©n Á;thaladtunk egy olyan kÁ©pen, hogy az ember eredeti Á;llapotÁ;jban a teremtett vilÁ;g ura volt (pontosabban az kellene legyen, mert ez a helye az egyetemes lÁ©tvÁ-zíÁ³ban), Á°gy is mondhatjuk apja, mert azt Á;llandÁ³an Á¶ssze tudta kÁ¶ttni uralma szolgálÁ;latÁ;val Á©s szolgálÁ;lata uralmÁ;val az univerzÁ;lis szellemmel Á©s lÁ©ttel. EbbÁ¶ul az Á;llapotbÁ³l lezuhant, magÁ;val rá;ntotta a termÁ©szetet is Á©s most itt van a lezuhanÁ;s sÁ¶tÁ©tsÁ©gÁ©ben, ahol az uralmat Á¶sszetÁ©veszti a hatalommal Á©s korrupt (egyoldalÁ°) lÁ©tÁ©nek megmentÁ©si lehetÁ¶sÁ©gÁ©t abban lÁ;tja, ha a termÁ©szetet a maga szolgálÁ;latÁ;ra kÁ©nyszerÁ-ti. Persze, nem csak a termÁ©szetet. Az emberi kÁ¶zÁ¶ssÁ©g, mint olyan, ugyancsak ebbÁ¶ul a tá©vedÁ©sbÁ¶ul tá;plÁ;lkozÁ³ hajlamokkal van Á;títatva Á©s rosszul Á©rtelmezett egymÁ;sra utaltsÁ;junk kapcsÁ;n jÁ¶n egymÁ;s kifosztÁ;sa, dá©monias kiszipolyozÁ;sa, elnyomÁ;sa, egyik embernek a má;sikat infernÁ;lis Á;llapotokban valÁ³ tartÁ;si kÁ©nyszere, vÁ©gÁ¼l Á©s remÁ©nytelenÁ¼l, saját magunknak saját magunk Á;ltali bezÁ;rÁ;sa infernÁ;lis Á;llapotokba-

főelem, látható valóság, az aggodalmas, az aggodalmasban megengedni azt, hogy olyant tenni vagy gondolni, ami látnyánket magunkba beszennyezi, ezt elrejtene, vagy olyan magyarázatot hazudni bele, ami legalább megv a végsgeszeroppanst.

Kérelmezés ez a mai társadalmi apparátusok kialakulási mechanizmusa is, mechanizmusa éppen azért, mert a látható a korrupcióval társul a korrupcióval gondolatval gondol ember az egész fogja fel, mint mechanizmus, mint egy nagy apparátus, ugyanis ez az utolsó menedzser, amelyben, ha ugyan mindig nem is tud irányítani, a dolgokat kontroll alatt tartva, de amelyben úgy tenni neki, hogy jellemezni tud valamelyest. Az, hogy mennyire jellemezni lehet jellemezni ebben az apparátusban, jellemezni lehet tapasztalni, amikor például egy ember egynevezett egészszégyi probléma, az orvostudományt végző megoldást s egy elmegy az egészszégyi apparátus végzőnek labirintikus folyosóit járni, ahol a biztosított testvérapparátus által lefektetett rendszabályok soha egyet nem érni látszó betartással, valamilyen eljuthat a medicina elvitatottjához, aki problémájait, tudományosan hiteles-tett blöffökön kívül semmi látnyegesen nem tud mondani, végző elkeseredetten, haragosan, kötszögebesetten ott kell hagyni az egészszégyet. Persze nem érte, hogy a betegségek, mint olyan nem érthet meg a medicina által felállított paraméterekkel. A betegségek, mint jelenségek, mint állapot kinéző a medicina keretei között, az az az nem kell feltétlenül megharagudni sem az orvosra, sem a rendszerre, mert az orvos a medicina tudományát szisztematikusan, azaz apparatikusán begyakorolva nem is tehet egyebet általában, mint azt "en plussz egyszer" elismételni, a rendszert meg nem lehet feleltességre vonni, mivel személytelen, az az végző is nem más, mint egyetemes emberi alapállásunk hiányában kőpőzőtt szöveg.

Ahhoz, hogy a Szégyerével megfelelően járjunk, az asztrológiai hatos ház által jelzett feladatainkat el tudjuk kezdeni, meg kell tanuljunk az egyetemes szellemben való gondolkodást. A hatos ház éneke feladatainkra vonatkozóan az, hogy az előbb valamelyest ismertett korrupció labirintust felszámoljuk az egyetemes rendeltetésünk szerint. Éljünk meg mindennapjainkat, vagyis úgy tudjunk gondolkodni, szólni, tenni a mindennapokban, a mlandban, hogy azt egyébe kapcsoljuk az egyetemessel, az értekel. Megértés az általunk lerombolt természetet, a fizikai egészszégyet elsődlegesen beleértve, alaktsuk át arra alkalmassá, hogy az egyetemes lát, az egyébe szolgálatra alkalmassá váljon. Azért mondtam kijavítás helyett általalást megértés az általunk lerombolt természetet, mert ez a transz-szubsztanciációhoz, amelyre nemsokra lesz szó. Azt a szellemet, ami ebben nemhogy segít, hanem alapnak számíthat, az igazi metafizikán keresztül, tőbbek között a hagyományokból kapjuk meg, mert itt található az emberi látny az egyetemes láté vonatkozó teljes ismeret, amellyel nem rendelkeznek sem tudomány, sem vallás, sem pedig az ójonnan megjelent, a hagyományok tanításait félreértelmező pszeudoezotrikus tanok. A metafizikát nem kell észvesztetni csak a hagyományokra korlátozott ismerettel. Az igazi metafizika tud arról is, az érdekes módon maga a hagyomány is tud az apokaliptikus, történeti korról az egyébe megvalósulásának korára, a szabad személy az egyház megvalósulásának állapotára. Mindkét, amennyiben tud mindezekről, megis miben különbözik? Nos, a látható látnyegnek látásai van szó, mind a metafizika, mind a hagyományok esetében. Ami a kérelmezés, hogy maga a hagyomány embernek kiindulási az megérkezési állapotai másak voltak, ami a Hamvas Béla a hagyományok aritmológiai árt-rásában ellenőrzhet, látszó a definitív számértelmezésnél. Most, az apokaliptikus kor végkifejleti fázisában, amikor már jelenvalóan vált a szabad személy az egyház korának köré, természetesen más a kiindulási az a megérkezési állapot, tehát más az alparitmológia, ami szintén az ugyanott, ahol az előbb említettem, leellenőrzhet. Ilyen módon van kérelmezés hagyomány az metafizika között az az az kell figyelembe venni, hogy tudjunk, hogy a hagyomány valamivel kapcsolatos gondolata nem pontosan felel meg annak, amit mi ugyanerről gondolunk az nem is lehet azt

Ágy megvalósítási-tani, ahogy mi végül is, hogy Áuk gondolták, ugyanis akkor még Áolt az egyetemes nyelv, most pedig szűmöt kell vetni Ánk a nemzeti nyelvek fogalom-jellegével, amelyek köptartalma lefokozottabb Ás fogalmi korlátozottsága annál nagyobb. Az igazi metafizika Ártelme, hogy az ilyen Ártelmi lehetőségeket eloszlassa Ás még ebben is kálÁnbÁzik a tulajdonképpeni Ártelemben vett hagyományt, mert a hagyományban annyira kinyilatkoztatás-szerűen világos Ás egy Ártelmű volt az egész a hagyomány embernek számára, hogy a Ártelmi, mint lehetőségek nem látezt. Ma látezik ez a lehetőségek s a metafizika szerepe, hogy a Ártelmi lányeges kördÁsekben Ás vÁlaszokban Ás megállapításokban ne kÁvessÁk el. Azt a Ártelmi se kÁvessÁk el, hogy abban a hitben tartjuk magunkat, hogy a hagyomány korlát kell nekünk visszaállítani, mert tudjuk pontosan a legmegbízhatóbb gondolkozók nyomán, hogy a szabad személyt kell megvalósítanunk, mivel a szabad személy nélkül az egyház, vagy Isten országa nem valósíthat meg. Az egyetemes látezt Ás az egyetemes ember a hagyomány korlátban is az volt, mint ma, a Ártelmi kor végén, csak hogy a hagyomány erre vonatkozó ismeretei megbízhatóak, a Ártelmi meg megbízhatatlanok. A hagyományok ismertek az egyetemes látezt Ás az embert, ezek egységét, a Ártelmi embernek maximum silány fogalmi vannak minderről. Tehát, ilyen Ártelemben kell a hagyományokhoz fordulni, hogy az Általa adott nélkül Ázhetetlen tudást megszerezzük Ás személynkbe integráljuk, amely feladatunk megvalósításához szükséges. Ettől kezdve már a személyes ÁbersÁgÁnként Ágg, vagyis metafizikai Ártelmi Ánként, hogy lányegÁben mit tudunk realizálni vagy sem. Paradox módon a hagyomány erről is tud, vagyis arról, hogy a beavatott bár rendelkezve az illető tudással, látfontosságú dÁntÁ helyzetekben Ágis az számára, hogy az adott tudást is felhasználva milyen ÁbersÁgi szívonlat tudott személyesen megvalósítani. Ilyen módon az a kálÁnbÁg, amit megtettem metafizika Ás hagyomány kÁzÁtt csak arra jár, hogy hagyományokból ÁnkÁnyesen kiragadott gondolatokat ne tévesszük Ássze a metafizikával Ás a metafizika meghatározását ne korlátozzuk csupán hagyományismeretre, egy Általán, ne tegyünk olyan fogalmi meghatározási kÁ-sÁrleteket amelyek a metafizikát ÁnkÁnyesen Ás ÁncÁláan korlátok kÁzÁ szorítják, mint tant, gondolkodást, nem is beszélve filozófiáiról s Ágy tovább. Ha Ágis meghatározásra vÁgyunk, mert ez nélkül fogalomigényünk hiányt szenved, legyen elég a Hamvas Által tett meghatározás, hogy az ÁbersÁg a lálek metafizikai Ártelmi Áge, Ágy tehát a metafizika tulajdonképpen az ÁbersÁg, a lálek lártási köpessÁge, az egyetemes látezt Ás egységÁben való legtisztább tudatossággal megvalósulás integráció, az egység lártási Ás realizációja.

Nagyjából ezek a metafizikai alapok, amelyek kellenek, ahhoz, hogy az embernek fogalma legyen arról, hogy mit is kell mindennapi Áletével tenni. Mindenképpen, az egyetemes ember, az univerzális személy megvalósulásának szolgálatba kell állítania mindennapi Áletét, mert mint mondtam az egyház, vagy Isten országa, vagy az igazak kÁzÁssÁge nem tud megvalósulni a személy nélkül, a személy szűt igazi, tehát a lefokozott emberi egyéntől Álesen megkálÁnbÁztetett ÁrtelmÁben vÁve. Ágy is, Ágy is az ember valaminek szolgálatba állítva magát, mivel lány Ánek lányegÁbÁ adÁdÁn olyan látezt Ási Állapotban van jelen, hogy a szellemi világban potenciálisan láteztÁ tartalmakat realizál, tehát Ágy is-Ágy is kÁzvet-t bizonyos látezt Ási szívonlak vagy ha jobban tetszik szírák kÁzÁtt. A probléma az, amikor a lefokozott ÁbersÁgÁ ember olyan szellemi tartalmaknak szolgálatba állítva magát, amelyek a korrumpált fakadnak Ás amelyek a korrupciót fokozzák. Láttuk már azt is, hogy ha az ember látmegment Ási kÁnyserkÁpzetek rabja lesz, mert Ágy lártja lefokozott ÁbersÁgÁben, hogy látezt Á bizonyos tányezÁk sodorják veszélybe Ás Ágy ment Ási stratÁgiÁkat kohol, akkor ezeknek, mint szellemi Állalatoknak lesz a kiszolgálója, ez a korrumpált szellemi köpÁudmÁny lesz az Á vezetÁ hatalma, irányítÁja, ugyanis bármilyen esetben mindig a szellem az, ami irányít-t

Lásd, például a történet során bizonyos ideológiák formájában folyamatosan fel-fel bukkan a korrump szellemet, amelyről amikor kiderült igazi mibenlőte, akkora már az emberek esetleg halomra gyilkolták egymást. Egyedül, a szörnyű tetteket állítólag az ideológiákban börtört infernalis szellem volt az ezekért egyedül felelős lőny maga az ember, aki lecsökkent szellemi őbersőgővel nem ismerte fel az őgynevezett dőmont. Annyit fogott fel a kőba ember, hogy megjelent az illető eszme, olyan mődon, hogy megjelentősi kőrőlmőnyei indokolták magát az eszme infernalis sugallatát arra vonatkozőan, hogy mit kell ilyen helyzetben tenni, ezőn mő nem volt mő s hőtra, mit vakon gyilkolni, vagy meggyilkoltnak lenni. Aztőn az eszme lelepleződőt, mint aktőv szellemi hatalom elenyőszett a semmiben, de a visszavonhatatlan kővetkezmőnyekkel ott maradt az ember ő csak annyit őrzett vagy tudott, hogy egy fokozattal korruptabb lett. Persze, mindig is, az ilyen korrump ideológiák kőzvető-tőőre az őgynevezett sőtő hatalmak kaptak kőzvető-tő embert jő szőnokok formájában, akiket a csőt szemőlyisőgtudatő emberek tőt megő verődve lelkesedve hallgattak, mert a pszeudosz bőd-tőan csalogatő gondolatainak szentimentőlisán bedőltek.

Mindezt mőt mondtam el? Mert, ha megvizsgáljuk őn magunkat ő az egősz vilőt, akkor a korrupciő kővetkeztőben hatalomra kapott sőtőt szellemi erők jelenlőte ő aktivitőst tudősul vehetőt ő most itt nincs sző valami spiritiszta őrtelemben vett alvilőtgi lőnyek őltal megtestesőtt gonosz szellemről, mert ezt őlsőgosan ő főtőlezesen misztifikőlnő mondanivalőm lőnyegőt. Elsősorban utalők azonban magőbő a lefokozott őbersőgő emberből kiindulő szellemi eltővelyedőre, aki őppen saját maga őllő-totta szellemi korlőtai kőtőtt szenvedve szenőciőkőnt őlnő meg esetleg egy asztrőtő rva felbukkanőt is, mindőt rohanva a talőtkozőt őnyővel, mint bizonyő-tőkkal, hogy őgy-e mondtam őn, hogy nem vagyunk egyedőt ebben a vilőtgőtőben. A hagyomőnyok ilyen alacsonyabb spirituőtis vilőtgan lőtezőt lőnyekrőt tudtak ő annőtőltőt, hogy egy pillanatra is szem előt tővessőt ő saját rendeltőtőket, őgy tudőt tudomőt sul venni ezeknek a lőnyeknek a lőtezőtőőt, hogy azok lőtezőtőben elfoglalt helyővel ő spirituőtis őrtelmőtőtel tisztőtban voltak ő semmikőpp nem jőtőhetett őtre olyan, hogy ezek ilyen-olyan őlalakatok formőtjőban be tudjanak tolazkodni az ember gondolataiba ő őtvegyőt az irőtnyőt-tőt, mőt csak azőt sem, mert tisztőtban voltak azzal, hogy csakis a lefokozott őbersőgőt, a valőtőlansőtgan rőtőszlezesen elmerőtőt ember kezd előtteremteni ilyen lőnyeknek tőtőnőt, vagy inkőtbb gondolati-őrtelmi impulzusoknak megfeleőt pszeudoszokat, amelyek ha irőtnyőt-tani kezdők az embert, az a sőtőtőőben vőtőgleg elmerőtőt. Vagyis tudja a hagyomőny azt, hogy lőtezők ilyen nem-lőtezőt, avagy a lőtezőtőst derealizőtőt, dőmonoknak is nevezett lőnyek, tulajdonkőppen nem-lőnyek, amelyek egyes-egyedőt az ember imaginőtciőtőn keresztőtőt fejthetik ki korrump hatőtő, de csak akkor, ha az ember ezt hagyja. Az ilyen lőnyek az őrtelemtől, az ige szavőtőt, a logosztőt teljesen szőtőszlanak, eltőtőnek, megsőtőnek lőtezni. Minderre azőt tőttem ki, mert a hatos hőt disszharmőtikus vonőtői kőtőt nemcsak az tartozik, hogy az ember tudomőtnyos nőtőzeteken kőtőtőt egyebet elfogadni nem hajlandőt, hanem ide tartozik a mőtősi vőtőlet, a babonőt, a spiritiszta, a misztifikőtciőtőban izolőtőtőt ember is, aki hajlamos az obszōrus misztifikőtciőtőban odőtőt menni, hogy emellett mőtő a tudomőtny kőtőtőtősei is felszabadőtőtőnak hathatnak.

Ma, amikor őtjuk a hatos hőtőra jellemzőt őősszes tőtőedőtősi lehetőtőgek lőnyegőt, ő ő kis őbersőggel belőtőthatjuk azt, hogy ezek kőtőtővetkezmőnyei belőtőthatatlanok mőtő elhatőtőrosőtőra nem is jőthatunk, minthogy vőtőgre egyszersmind tisztőtba kerőtőtőtőnk az emberi lőnnyel, hogy ki az ő ő hogy mi a feladata, mi az őletőtnek az őrtelme. Mindezt megtudjuk a hagyomőnyokőt, ezen belőtőt az őltalam egyik legobban ismert asztrolőtőiai hagyomőnyrendszerből. A hagyomőny az embernek visszaadja őn magőt, tőtőt vilőtgosan helyrőtőtőtő a kőtőtő saját magőtőt, az egyetemes ember őuskőtőt ő ő tudjuk, hogy amennyiben sikerőtőt a kőtőt őletkőtőtőletőtőnk,

imaginációnk kárpontjába helyezni, az fog megvalósulni. Ez, mondjuk, nemcsak kimondottan hatos házhoz tartozó feladat, de amit itt tehetünk az az, hogy mindennapjainkat olyan gondolatok alapján rendezzük át, amely a kellő metafizikai hangoltságot folyamatosan lehetővé teszi a magasabb feladatoknak való elkövetel szempontjából. Itt jelen a dolog, amire előbbiekben utalást tettem a megjegyzéssel, hogy a későbbiek során még ki fogok térni ezekre. Egyik a transzszubsztanciáció volt, amely a telenyeg felét jelent, a másik pedig az, amikor még az elején kijelentettem, hogy az ember korrupciója a mentális magatartás korrupcióján is tüntet, mint eredet. Ez a két összefüggő olyan vonatkozásban, hogy az ember nem jelenlegi korrupció helyzetének a foltozgatásán, kijavításán kell kezdje a műveleteit, hanem az eredetnél, vagyis az imaginációjánál, ahol is a lény legmólyosán saját magát a létezésre alkotott valamilyen korrumpált-zsír fejt ki hatásait. Itt bejelen megint az, hogy ez nem csupán hatos ház feladat. A transzszubsztanciáció sem tartozik teljes egészében csak a hatos házhoz, de annyi igen, hogy a telenyegnél, magunkból, ahogyan ez most van, meg kell formálnunk az ennél magasabb létet és a lényt, amely persze csakis az ábrákra gyakorlásával lehetséges. Amennyiben nincs ez meg, nem tudjuk elkezdni azt az ártelenyeg felét jelentő folyamatot, amely nem a korrupció lyukaink javítására, foltozgatására, hanem számára-társára való egész lényünket és persze azt is, hogy mindeddig mennyit korrumpáltunk magunkat és a létet, egy diktált elhatározással megtegyük azt a fordulatot, amit a hagyomány metanoiának, megfordulásnak hív és elkezdjük a telenyeg felét, magunkat egyetemes gondolatok szerint rendezni, ami csak más számára, hogy az egyetemes létezés szolgálatába állítsuk magunkat. Ez az ártelenyeg felét jelentő, amely ártelenyeg teszi, és csakis ez teszi ártelenyeg, hogy a korrupció bizonyos fokán áll, lefokozott, megtört ember magából hogyan alkothat tényleg a telenyegben, mint aki ebben az állapotban. Áh, hogy ha megfordul és az egyetemes szellem szerinti életrendjén keresztül elkezd ténylegesen realizálni azt, ami az ember primordiális feladatát itt a földön, akkor ezzel egyidőben elkezdődik az ártelenyeg felét, tulajdonképpen eredeti lényege felé kezd emelkedni, ami ugyanakkor metafizikai alapállása is, szűrt abszolútusza.

Áh, hogy megváltást kaptunk az életrend kárhoztásáról, azzal a megerősítéssel, hogy ez nem más, mint a szűrt-gondolat-tett egész a személynél, most nézzük meg személynél is. Az, hogy mi az alapgondolat, arról is volt szó az egyetemes lét szolgálatára kapcsán. A szó maga a kinyilatkoztatás szava, vagyis a szűrt nyelvek, a szellemi hagyományok logosza, igaz. A tett pedig valamilyen életgyakorlat, amit az ember az előbbiek alapján folytat mindennapjaiban. Nincs szó, természetesen valami hamisan fennkelt gondolatok jelenlétéről, amelyeket valamilyen, inkább kárhoztó ceremóniák kárhoztóknak, mert a hatos ház életrendje az egyszerűségben kifejező egyetemes értelem. Ilyen módon lehet a károkozásról, a táplálkozási, takarítás, mindezeknek szellemi kultusz-jelleget tulajdonítani, persze, ha tudjuk ezek metafizikai értelmét és az életrendbe beépítve úgy gyakoroljuk őket, hogy a megfelelő értelem által áthatott tudattal állunk ezen tevékenységekhez. Az illető tevékenységnek megfelelő értelem az egyetemes értelemmel egybekapcsolódik, a tett által pedig maga a személynél, aki megváltást tja a szellemet.

Természetesen nagyon sokféle tevékenység lehet kultikus, lényeg, hogy a metafizikai alapértelme legyen beépítve. A hátkárpontok és szellem-téte is ártelenyeg, hogy az ember elpusztításra tudomásul kell vegye, hogy nincs egy károztó, profán hátkárpont és a szakraális károztó, hanem egy egyetemes létezésbe vagyunk jelen, ahol a műlandás hátkárpontokat összekapcsolhatjuk a szakraális károztókkal. Tehát, ilyen értelemben nincs károztó profán idő és a szűrt károztó, az abszolút idő felállítás, mert ebben a műlandás időben kapcsolatot tarthatunk fenn az egyetemessel, s bár, amint Hamvas írja, hogy az emberiség szűrt tényleg időben hangzik, de ennek hangjai ártelenyegnek az ártelenyeg felé, az idő felállítás, az lényeges mindebből indulni ki, mert hajlamosak lehetünk azt gondolni, hogy a mindennapokat forgató idők egy

hogymennyire világosak vagyunk magunk, vagyis mennyire oszlattuk el magunkban az egy-egy dologgal, fogalommal kapcsolatos tövess léteit ugyanakkor mennyire értettük meg mindezek igazi értelmét és lényegét. Ezek megértése, ha nyertek vagyunk nem jelent kétféle nésebb nehézséget, vagy nem igényel kivételegos kómpességeket, hiszen mondtam már, hogy hiteles, megbízható metafizikai irodalom van, amely nélkülözhetetlen segítség nyújt munkra. A fontos, hogy ezeket az ismereteket elsajátítva elinduljunk az életrendünk megtisztítására, sorsunk tudatos rendezése, alakítására, lényegünk átrendezése felé. Amikor mindezt, mint folyamatot sikerült elindítani, akkor már beszélhetünk igazi fejlődésről és akkor már világosabban kezdjük látni azt, hogy itt nem arról van szó, hogy amiről gyerekkorunk, fiatalkorunk és még felnőttkorunk során is hagytuk passzív magunkat betáplálni, vagy lenni. Ekkor kezdenek elterjedni munkra a kétféle nésebb eszmét, ideológiákat hirdető szemlélyiségek, amikor már látjuk, hogy milyen sajnálatosan félreértett alapokból fejtett ki gondolataikat és látjuk már azt is, hogy ezeket nem vállalásztja el semmi azokról, akik még sok homályos eszmetérredőkeiben teljes szellemi igénytelenségben sodródnak. Természetesen itt nincs arról szó, hogy az ember valamiféle felsőbbrendűségi helyzetbe kerül, amennyiben ágyvált, táved, csupán arról van szó és ez a lényeg, hogy el kezdjük tisztítani és egyre tisztábban, hogy milyen állapotban volt, hol tart most és hogy mit kell megvalósítani.

Tehát, mihelyt a realizáció átjut elindul, szemlélyes rendeltetését, feladatát, lényegét lényegét egyre tisztábban kópként látja és mint már mondtunk, kópk, léte és teremtés szorosán összefügg, igazi szemlély megvalósításán ágyállandóan munkálkodhat. A szemlély az, aki észlelti a féltétet, a hátkétnapot az egyetemes léttel, tehát amikor szemlélyön és szemlélyvel összefüggő dolgain szemlélyesen munkálkodik, akkor már riszolgálatban van, az egyetemes létezés, az egyetemes emberiség szolgálatában. Ez az egyedüli hiteles és értelmes szolgálat, gondolkodás és életrend. Minden más, vagy a pusztá megölhetősre tett racionalizmus kónyszermunkája, a robotolás, vagy ennek egy hevesebb kifejeződése, a létért való kézfzdelem. Mind korrupt hozzáállás és a létezéshez, az alapállás hiánya. A tengelytől való eltávolodás és perifériára való helyezkedés. Látminimum és véletlenszerűség. Szpekuláció, gond és hitelenség. Hogy mindezekről lehet betegedni, gondolom, már nem is szorul kétféle nésebb magyarázatra és ágy az sem, hogy miért nevezik a hatos házat a munka és betegségek házának is. A gondolat-szó és tett szétszakthatatlan egységének kapcsán látthatjuk, hogy a korrupt gondolat, tehát a lefokozott, az egyetemestől elszakadt szellemiségű gondolat milyen kétféle jelenik meg a szóban és a tettben és a korrupt szellemi tartalom milyen kétféle nyedőn állhat fizikai testbeli kifejeződést, alakulhat át betegséggé. Azt mondtuk, hogy a hatos házhoz tartozó korruptió az, hogy a gondolatot elszakítja a szótól és mindezt a tettől, itt azonban egy olyan jelenséggel is szembe kell néznünk, hogy mivel e három felbonthatatlan egységet kópez, ágy a sőtét gondolat átmegy sőtét szavakba, a sőtét szavak sőtét tetekbe. Hogy mindezekről hogyan lehet betegséggé, nem okoz fejtevést. Ahogy a Mária Szótra ária-a szellem bűne, a lélek ámrlete és a test betegséggé, de mindhárom együtt. A betegséget azért emelem ki itt most, mert nagyon sokan vannak, akik kétféle nésebb egység problémáikra, betegségek gyógyítására szeretnének megoldást kapni, s a legjobb az, ha ez a vállalás megoldásukeresésüket, persze saját belátásuk alapján, a metafizika felé vezet. A megfelelő és egyszerű- a létezésűlag sokféle betegséggé alapjában egyetlen betegséggé áll, az egyetlen egységű állapottól való eltávolodás, mint ahogy a korruptió sokféle megnyilvánulásnak alapjában is egy korruptió áll, az alapállásról való leválás. Az, hogy mi értelmezhetjük a horoszkóp segítségével a kétféle nésebb betegségeket, az értelme az, hogy pontosan meg tudjuk nevezni azt az egyetemes világgal köztelvet, ahol az illető szemlély nem az alapállásnak megfelelően állt, tehát

feltárja korrupciónak mibenlétét, jellegét, egyben megmutatva a helyes irányít is az ismét egyszessé válás felé, vagy ha úgy tetszik az alapállás felvételére felé.

A főbb betegcsoportok metafizikai értelmezése az asztrológia segítségével legalább egy kétféle eljárást igényel.

Egyelőre ennyit a hatos házról, mint életrendről, szolgálattal és az egység megvalósításáról.